

תמליל ראיון לערוץ 7 למחרת האזכרה החמישית של רס"ן רועי קליין ז"ל

מראיין

חמש שנים עברו מאז נפילתו ההרואית של רס"ן רועי קליין בקרב בבינת ג'ביל במלחמת לבנון השנייה, לאחר שזינק על רימון יד כדי להציל את חייליו. אנחנו רוצים עכשיו לשוחח עם חבר הילדות שלו, נתנאל אלישיב, שלום לך וצהריים טובים.

נתנאל אלישיב

שלום וברכה, צהריים טובים.

מראיין

אני מניח שגם אתה השתתפת אתמול באזכרה בהר הרצל?

נ.א.

נכון.

מראיין

אז תספר לנו בבקשה מה היה שם, שמענו שהייתה נוכחות מאוד מרשימה בטקס, באזכרה, אתמול.

נ.א.

כן, סביב האזכרה של רועי כבר התגבשה קהילייה די קבועה של אנשים מוקירי זכרו, כמובן בני משפחה וחברים, כבכל אזכרה, אבל סביב האזכרות של רועי מגיעות גם קבוצות נוספות, באמת קבוצת איכות מיוחדת מאוד מתקבצת שם, אלה אנשים שהסיפור של רועי והמסר של החיים שלו נגע בלבבם, חלקם אנשים מוכרים, כולל קצינים בכירים מאוד – היו שם כמה אלופים אתמול, שלא היו חייבים לבוא מתוקף תפקידם, והם באו – וכולל אנשים רגילים, פחות מוכרים, שהסיפור של רועי נגע ללבם, התקבצו כמה מאות אנשים, גם לאזכרה בהר הרצל ואחר כך התקיים ערב לימוד באכסניה סמוכה, גם כן היו נוכחים שם כמה מאות אנשים, היה מאוד מכובד ומעורר מחשבה.

מראיין

איפה היה ערב הלימוד?

נ.א.

ערב הלימוד היה באכסניית בית וגן, בירושלים, ליד הר הרצל.

מראיין

הסיפור הזה של רועי קליין הפך להיות סוג של סמל להקרבה, ואתה חבר ילדות שלו, איך באמת כל זה, איך המשפחה בעצם... מה עבר על המשפחה בחמש השנים האחרונות?

נ.א.

תראה, המשפחה...

מראיין

אני חייב לומר שהמשפחה פשוט הפנתה אותי לראיין אותך, הם כנראה רואים בך מעין נציג משפחתי, אולי זו מחמאה גדולה עבורך.

נ.א.

לא רק אני, יש עוד חברים, וכולנו הפכנו להיות מעין משפחה אחת גדולה, והקשר בוודאי מאוד מאוד התהדק, אנחנו חבורה של אנשים שצועדים ביחד בשנים האלה וקשורים מאוד אל המשפחה, משפחה מיוחדת במינה בפני עצמה. אני חושב שכל משפחה שנכנסת להתמודדות כזאת לא הייתה יכולה להיות מוכנה לזה לפני כן, כל משפחה מתמודדת עם זה לפי אופייה, זה אף פעם לא קל, זה כאב בלתי פוסק, ועם זה אני חושב שיש גם הרבה נחמה. יש הרבה נחמה בלהכיר צדדים חדשים בכל פעם, כל פעם סיפורים חדשים שצצים, עוד אנשים שרועי עוד בחייו נגע בלבם, ובמקרה שלו יש גם הרבה מאוד אנשים שהוא נגע בחייהם אחרי מותו. אנחנו לא תמיד אפילו יודעים על המקרים האלה, אבל מדי פעם זה ככה מתגלה ו...

מראיין

תן לנו איזו דוגמא כזאת, דוגמא ככה יפה, דוגמא שאולי תרגש את מאזינינו.

ג.א.

אתן לך דוגמא "לא יפה", כי בעיניי הדוגמאות היפות הן הדוגמאות ה"לא יפות", כלומר לא הסיפורים הדרמאטיים אלא אותם אנשים שפשוט קיבלו החלטה להיות יותר רציניים בחיים, בגלל שהסיפור של רועי הוא סיפור מאוד מאוד תובע, הוא דורש מאתנו. יש פה בן אדם שהוא בסך הכול בן אדם רגיל, בשר ודם, שקיבל את ההחלטה הכי קשה, וכל מי שמכיר קצת, ראה את הסרט לזכרו או קרא ספרים, אז הוא יודע שרועי באמת היה אישיות כזאת כל החיים, וכל בן אדם אחרי שהוא נפגש עם דמות כזאת, הוא מסתכל על עצמו ושואל "אז רגע, למה אני לא?". לא "למה אני לא מזנק על רימונים", שזה דבר יוצא דופן שאנחנו מקווים לא להגיע אליו, אבל מה אני יכול לעשות יותר, ולכן אם זה בן אדם שמקדיש יותר לתיקון המידות, אם זה בן אדם שמבין שלמרות שהוא לא תלמיד ישיבה עכשיו עדיין הוא יכול להקדיש הרבה זמן ללימוד תורה כמו שרועי הקדיש, אם זה חייל שמתלבט אם להמשיך במסלול ואז הוא אומר בעצם יש את רועי ואנשים כמוהו שנתנו את הכול בשבילנו, אז אני אתגבר ואמשיך במסלול למרות שהוא נעשה קשה, החלטות כאלה, ובעצם רועי באמת מהווה השראה להרבה מאוד אנשים, זה הסיפורים הקטנים האלה, המפוזרים, זה כל פעם מגיע אליך ממקום אחר.

מראיין

אלמנתו של רועי והילדים, היא לא כל כך מדברת בתקשורת, אבל מה בכל זאת אתה יכול לומר לנו עליהם, איך היא מסתדרת בכל זאת, זה לא פשוט?

ג.א.

היא אישיות בפני עצמה, אבל כיוון שאני מכבד אותה אני לא חושב שהיא רוצה שארחיב עליה את הדיבור, היא לא רואה את עצמה בתור הנושא אלא באמת מקדישה את מרצה לגידול הילדים כמובן ולזכרו של רועי, אבל היא אישיות חזקה מאוד, היא אישה מיוחדת ובהחלט דומה לרועי בכל המובנים הגדולים שהיו בו.

מראיין

כמה ילדים יש להם אגב, אם מותר לשאול?

ג.א.

שני בנים.

מראיין

בני כמה?

ג.א.

אחד עולה לכיתה ב' ואחד לכיתה א'. אני לא ממש רואה את הילדים על בסיס יומיומי אבל מדי פעם אנחנו כן נפגשים, ופתאום לראות את תווי פניו בתווי פניהם, ואת ההתנהגות, את ההומור, את הרצינות, את העדינות, בדיוק אותם הדברים, פתאום לראות אותם [את הדברים האופייניים לרועי] מתגלגלים מחדש בדמות שלהם, זה מאוד מרגש ואפילו קצת מצמרר. בעזרת השם, יש עתיד, יש אנשים שימשיכו בדרכו, אבל לרועי יש הרבה "בנים", מעבר לשני הבנים האלה, יש המון ילדים שנקראו על שמו, גם אצלנו במשפחה זכינו לא מזמן לקרוא לילד על שמו, לפני כמה חודשים, אנחנו יודעים על עשרות רבות, קרוב למאה, אני מניח שיש יותר שאפילו לא שמענו עליהם, וכמו שאמרתי, יש המון ילידי רוח, המון ילדים שגם אם לא קרויים על שמו הם הולכים בדרכו, מושפעים ממנו ורואים בו מודל לחיקוי.

מראיין

המורשת שלו הפכה להיות, נדמה לי, חלק רשמי של המורשת הצבאית, נכון?

ג.א.

כן, בהחלט, אני קשור לנושא הזה של חינוך חיילים, ומרחבי היחידות בצה"ל כל הזמן אני מקבל דרישות שלום כאלה, זאת אומרת אנשים שמספרים שביחידה שלהם העבירו מורשת קרב על הקרב של רועי, ואנשים שמספרים על הדמות שלו, ושהמפקד שלהם הביא אותו כדוגמא.

מראיין

הזיכרון של הסיפור הזה של רועי קליין בא לידי ביטוי בעיקר בספרים, בהרצאות ובסרטים, או שיש גם דברים מעשיים שהוקמו לזכרו, אנדרטאות או מקומות כאלה ואחרים?

ג.א.

מעניין, אני דווקא רואה את הדברים המעשיים לא כל כך באנדרטאות – ואני חושב שגם הוא היה מעדיף על פני כל אנדרטה, שהוא מן הסתם היה אפילו מתבייש בדברים האלה, כי הוא היה באמת מאוד צנוע – אני חושב שהדברים המעשיים הם הדברים שגורמים לאנשים שינוי בחיים, למשל יש בְּעֵלִי, איפה שהוא למד, יש מכון שנקרא מכון חי רועי, שבו אנשים בעצם משחזרים את המסלול שלו, הם מתחנכים להיות אנשי אמונה בעולם המעשה, הם משלבים את לימוד התורה עם...

מראיין

זה מעניין מה שאתה אומר, מה זאת אומרת "משחזרים את המסלול שלו"? למה הכוונה? למי מיועד אותו מכון חי רועי?

ג.א.

זה בעיקר לבוגרי המכינה בְּעֵלִי, שהחליטו שהם רואים את החיים שלהם במגזר הציבורי. המגזר הציבורי בהחלט דורש הרבה מאוד שכלול וייעול, ובעיקר חסרים אנשים איכותיים ואידיאליסטיים בשורות המגזר הציבורי, והרבה אנשים, עבורם הנושא האידיאליסטי מסתיים מבחינתם אחרי שנות הלימוד בישיבה או השירות הצבאי, ואחרי זה האזרחות זה כבר משהו אישי-פרטי, וכאן בְּעֵלִי קם מוסד שמנסה לומר גם אחרת, ושגם מה שאתה עושה בתור אדם מבוגר, בחיים האזרחיים, יכול להיות מחובר לאותו עולם רוחני.

מראיין

זאת אומרת שזה לבוגרי המכינה שכבר גמרו צבא?

ג.א.

כן, זה אחרי צבא, זו תוכנית לתלמידים אחרי צבא, הם באים לכאן לארבע שנים, וכמו שאמרתי, משלבים לימוד תורה ברמה גבוהה מאוד יחד עם לימודי תואר שלהם, במגוון תארים...

מראיין

ואת התואר הם עושים באוניברסיטאות אחרות?

ג.א.

כן, אבל הקבוצה כולה עוברת ימי עיון, במסגרתם הם מכירים את המגזר הציבורי, את הבעיות של מדינת ישראל, את הכאבים של מדינת ישראל, וזו קבוצת איכות שבאמת הולכת בדרכו. אז זו דוגמא אחת למשהו חי, ולכן זה נקרא חי רועי, ובאמת רועי חי דרך היוזמות האלה, יותר מאשר דרך האנדרטאות.

מראיין

יפה. אז אני רוצה באמת להודות לך ששיתפת אותנו בדברים לזכרו של רועי קליין, נתנאל אלישיב, תודה רבה לך.

ג.א.

כל טוב, שלום שלום.